

‘Η υπό των αναγαστών μας αποσπασμένη εντοχασία και μη αποδομένη υπό δικαιώματος κρίσεως ή δραζιμων πέντε δέν λαμβάνεται υπ’ όμιν.

Νίχον Στυλιανίδην, Βόλον. Το ποίημά σας άνεπίκαιρον και άνεπιτυχές. Χ. Π. Πάνορον. ‘Η «Πλονεύρο» σας άνεπιτυχής. Ριθον Μιγυάδην, Χαλάνδρι. Σας εύχερισόμην για τα καλά σας λόγια. Γιατί όμως τόσο μελεγχολία; Γιατί τόσο άπαισιοδοξία; Στην ηλικία σας είνε κανείς γαργαμένο και αλαόδητος. Σας εύχόμηναι λοιπόν να βρήςτε γρήγορα τη χαρά που χόσατε και ήμισατε βέβαιον πως θα την βρήςτε... Ή ποιητικά σας ή άπολύτως δημοσιούσιον. Μ’ άρεσει το σκας άσθημα. Μέλγη προσοχή θα γράψετε καινετε. Φανήν Εύστρατιον, Θεσσαλονίκη. ‘Ο «Μάθος Βουκόλας» της «Οικογένεια» δέν έχει σχήμα με την «Κεπέντι Βικλάκα», το όποιον το ά μέρο. Θα δημοσιεύη προσήως. Προσέχτε για τυχαστό μυστηασομα τυχαικον και μυστηασόδες που θα γαλάση νόμο. Γ. Π. Αξινόν, Ένταθα. Σας στείλουν το έρεσιν «Ήμρολόγιον». Είνε πορηματικός άστοσορηματικός σάν και τα άλλον έπόν. Γίνται άνασασο. Ε. Ν. Κρηθρόν, Πάρος. Έχετε δικηο. ‘Η «Οικογένεια» με τόνο της σήμα και την γενική της άνακαίνι άρεος εδ έδους και διαβάεται δια λίγα περιόδια. Αφροδίτην Τσακιδάκη, Ρέθυμον. ‘Αν έλλήνη θα σας άνατήρασε ήδη. Σ’ έδους άποινίμην. Τιποτε δέν χανταί. Τα πάντα διαβάζουμην. Για τους πάντας έδιασφρόμωθα. Γ. Π. Α. π. Ένταθα. Ο ό όμιν παλαιόν λόγιον που ζούτε έλοει δέν είνε παραγοικικό σκας κατά την νεότητά τον. Οί νέοι; Δέν γράφουν άξια λόγου πράγματα. Σνεπός προσιμά κανείς τους έίνους, πέροντας, κι’ από τους Έλληνας έτι μπορεί να πάσχη. Γιάγκην Δημητριάδην. ‘Οχι έπιτυχής τό ανάλυσι. Γ. Δουροέτην. ‘Οχι έπιτυχής τό ποιητικά σας. Διήγον εν τωπας δια τα γραφίμην πειά καλά πράγματα άπό μέσο. ‘Υπο σνή μόνον και μή βιάζεσιν. ‘Ο λριαν, Χαλκίδα. Παραπονεσός; Μά γιατί; Μας γράφετε πως, ετι λόγια και μήχαν στην καρδιά σας σάν μαζαίμιν του ποινου... ‘Ω, για τό Θεό... Τι είνε αυτά που λέτε; Συγχρότως μās στείλτε και νέο ποίημα. Τον ‘Έγχο χρόνον. Νά τον! Τόν δημοσιεύουμην. Να δώση, θα εύχαρισήσιντε. Δημοσιεύεται, όπως βίεπετε, και τό ποίημα και τό βουνο και τά... μαλιστα τον βοιού και τά γενεια και τά χρέια... Γεράσαν τα βουνα, άσπρίσαν [τό μαλλιά τους γέρασον κι’ ό χορός; και στο [εραχημά του φάναζε τό γόοκα του, τό λα[τρεινόν παιδί του για νά του είνη πώ, να φερ[θή στο δρομο της ζωής του. ‘Παιδί μου τό γήρας μ’ έφθα[σε και μέλλω να πωθάνω] άλλα σ’ αυτόν έδω τον θρό[νον] μου επανω έσύ θα νά καθίτης—Εύθ θα [να ρυθμίσης τό δρομό των άνθρώπων και [ου θα νά σολίσης την άνοιξι με λούλουδα Έσύ [πορει να γίνης καρδοδες μαρμαρές και σύ [θέ να τις κόμης να λημονήσαστην ψυχ σου [άγαπών με πάθος κι’ άν τύχη και στή διάβα [σου έδης, μέσα στο βήθος

του πόνου και της θλίψης, την ‘Ολβια βυθισμένη να μην την λυτρώσης; γιατί έτσι είνε γρομένη ή μοίρα της ή «μαρνη» αυτά είνε και φίλησε την πρώτη του Γενάη και ύστερα ξεψύχησε.

Β. Τ. ‘Αγρίνου. ‘Οχι έπιτυχής τό διήγημά σας. Γράφετε πειό πιθανά πράγματα, βγαλίμνα από τη ζωή. Δοβάστε έπίσης Έλληνας διηγηματογράφους. Κ. Στ. α. υ. ρ. ο. π. ο. υ. λ. ο. υ. ‘Η έπιστολή σας έστίαλη στο ξεοδοχείο του κ. Ματσούκα. Το τραγικό σας τό άριερωμένο στον άειμνηστο Κρισταλή δι έπιτυχής άνωτιώς. Β. ά. σ. ο. υ. Π. ι. ά. σ. τ. ρ. α. υ. Σοβαρολογείτε; ‘Αυτιεύεσθε; Μας γράφτε στην έπιστολή σας:

Προσφίλες μου Μπουκέτο, ‘Επέστη ήδη ή στιγμή να δρέψω και έγώ φιλολογικός δάφνας από των φιλοξενων, πολυτιμων και ειλκρινών στηλών του ‘Μπουκέτου’.

Πράγματι έσοκλείτως θα εύρητε ένα από τα νέα μου φιλολογικά έργα. τό όποιον όχι μόνον έχω άλλα και εύμας ό έσμός των φιλολογούντων φίλων μου θεωρεί ώς τό άριστοεργήμα μου άνωτον δια όσον των δημοσιευθέντων ποιημάτων άλλ’ άσφαλώς έκείνον άμεσα άνεργάνων από των στηλών του Κρισταλή. Σας και δή δι έπασον τη «δύο αισθήματα» το «είμαι φθισικό» και πορικου τοιούτου είδους αληναφήματα. Είμαι άπολύτως βεβαιός δια τό έδω τό άριστοεργήμα του τοτε άνθρωπίνης έμπνευσεως, και ποητικής φαντασίας δημοσιεύουμην ετι: τοσ οτι λας γής άλληλογεστας μας, ετι και θα ήξίτε να δημοσιεύη ης ίδιατέρων σελίδα κτλ.

Με καρδιωχτίμην κτλ. κτλ. Νά τώρα και τό άριστοεργήμα σας Χριστογενεναίτικο ‘Οργωξήμαςον.

‘Αγουσζενιμίνον μου μικρό, να είνε φοβδασί; ‘Οσο φουά βοητά: Χιονί, βορηχέ, κι’ έπύ κτμιά; Είνενα έγάπη μου άνερωπλέχη στή λουλιθουσορημένα τό λει[βάδια] να πώε δέν μποροΐμην. ‘Ελα καλύτερα κι’ στή κρηφό[ροσυο] μέο ‘στού τραλλού βορηχά τά γάδια

να κλίτασθεμ. ‘Αργοβαροΐν Κρηπάνες.. ναί! [Χριστογένενα χυποΐν. Γεννίεται ό Χριστός] [μας] ναί άγάτη μου. Είνενα κι’ έλα μαζί μου να παντρεφωίμε... έχω τό βίος [μου] στο ντουλάπι μου.

Α. Κροκιδην. Το σάλεν χωρίς δικαίωμα κρίσεως και δέν είνε ήδη υπ’ όμιν. Θ. Κ. Λημηντοιαδην, Σάμου. Το ποίημά σας ‘Αειλινο’ άρεσάτο καλό και δημοσιεύεται έδω.

‘Αναβασισιά κρηθόρησαν μες [τά πλακάτα του σίθερα, κινον] λημύσεται και πάν [άγην] ή άναδισασέου. Γέννη ό ήλιος πρινος στήν [άγ αλια της Δούσης] και μες την ίδια δοξα του [λυώνης της φλυγισμένη] ενώ μετουξέα ό χροσές μα[ς] [μας τον σιγοαίνον] να δοθά βουνα, τ’ άβρινα, [που τες κορφές ηγλώνουν] κι’ άχνά, με θλίψη τους βα[θηθιά] τονν καινεβοδάνουν...

Μιστέβι ό ήλιος στες πλαγιές, [πέρα στο πλούσι κάρπο] σου χαδι, άπαλάωατο, τό δει[λινό] κεχούθη.

Λιγοθμοΐν τά χρομάτα κι’ [ή στέψη ταξιδεύει] για να φανονός άποκομίας, [γυρνοντας τη λήθη...]

‘Ολα ξεχνάνον’ έκασατικά σ’ [ήδονη] γαλήνη κι’ ή πλάση, [λες και να έη] [σεκείται μαγεμένη], και. Θεϊκό κι’ άθώρητο που [άπό καιρούς προμείνει]!..

‘Ανατοιγίζουον να κλαδιά στο [ήλιμα] του Μπάτη κι’ οί κύνον πάν, [ταρβούν] [βαθηθιά] τα κεφαλάκια τάρα του κάρπου οί κόνον γέρον[τας] κι’ οί έλικες βιολέτες

δοξολογούν του δαλιού ή [βλογημένον] ώρα... Γαλήνη στες ψυχές παντού [κι’ όράματα] στα μάτια και μες σέ θελα σιωπή άπ’ [άκρη] σ’ άρη βγαίνει ή προσοχή των λουλοδών [και μύρο άνεβαίνει]!..

Advertisement for STARR Gramophone. Includes an image of a gramophone and text: 'TA ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ STARR MASTERTONE ΕΙΝΑΙ από άπόψεως τιμής ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ και από άπόψεως ποιότητας ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΑ. ‘Ως δώρα είνε τά πρακτικώτερα κατάλληλα δι’ όλους μικρούς και μεγάλους. ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ’ ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ ΑΘΗΝΑΙ: Στοά ‘Αρσακίον 12. Τηλ. Νο 8-31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ‘Οδός Φίλωνος 48. Τηλ. Νο 10-26